

Bilag.

Kommissionens „Motiver til foranstaaende Forslag“.*)

Beruselse.

§ 1. At Beruselse til en vis Grad bør hemmes ved Straf, er man i de fleste Lande paa det rene med. Nogle Lande indskrænker sig til at straffe den Beruselse, der *forvolder Uorden* (Belgien¹), Baden); andre gaa videre og straffe Beruselse, der *volder Forargelse* (Finland, Ungarn, Luzern); atter andre gaa endnu videre og straffe Beruselse, naar den er *aabenbar* (Italien, Sverige, Frankrig²), England³), Holland⁴), Norge⁵.) Imidlertid er det i de fleste Lande kun den Beruselse, som forekommer paa offentlige Steder, der straffes, og dette er ogsaa Tilfældet med Danmark; hvis Politivedtægter for Land og By som Regel indeholde Straffebestemmelser for dem, der »færdes paa offentlig Gade, Vej eller Plads i en saadan Tilstand af Beruselse, at de«, som nogle Vedtægter udtrykke sig, »ere til offentlig Forargelse«, eller, som andre udtrykke sig, »ere til Ulempe for andre« eller, som vistnok de fleste udtrykke sig, »ere til Forargelse eller Ulempe for andre«.

Det vil næppe være af stor Betydning, hvilken af de nævnte Udtryksmaader man vælger. Den væsentligste Betydning af Straffebestemmelserne for Beruselse vil formentlig bestaa dels i den Plet, der ved Straffen hæftes til Beruselsen, dels og særlig — hvor Tvangshelbredelse af drikfældige er indført — i det Gennemgangsstadium, som Anvendelsen af Straffene for Beruselse ganske naturligt danner, forinden der skrides til Tvangsbehandling.

Kommissionen mener dog ikke, at man bør blive staaende ved, som i vore Politivedtægter, at straffe Beruselse paa offentlig Sted. Alle ville vistnok være enige i, at hvis Fred og Orden paa et offentligt Sted forstyrres af Beruselse, bør denne være strafbar, selv om den har holdt sig paa private Enemærker, at f. Eks. den berusede, som fra en privat Mark skræmmer Hestene paa Landevejen eller i en tæt bebygget By, fra en privat Lejlighed forstyrrer Gadens Færdsel, bør straffes ligesaa fuldt som den berusede, der viser sig paa selve det offentlige Sted. Derfor er man i § 1, 1. Stykke, ikke bleven staaende ved Politivedtægternes Affattelse. Paa den anden Side har man frygtet for at

- 1) Bilag S. 216.
- 2) Bilag S. 224.
- 3) Bilag S. 32.
- 4) Bilag S. 184.
- 5) Bilag S. 167.

*) De Kommissionsbetænkningen ledsagende Bilag ere ikke optagne her; det er dog fundet rigtigt at bibeholde Motivernes Henvisninger til disse Bilag.